

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2014/C 380/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2014/C 380/02	Sprawa C-372/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Republika Słowacka) w dniu 1 sierpnia 2014 r. – Provident Financial s.r.o. przeciwko Zdenkowi Sobotce	2
---------------	--	---

2014/C 380/03	Sprawa C-398/14: Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej	3
---------------	---	---

2014/C 380/04	Sprawa C-402/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Efeteio Athinon (Grecja) w dniu 22 sierpnia 2014 r. – VIAMAR – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon A.E. przeciwko Elliniko Dimosio	4
---------------	--	---

Sąd

2014/C 380/05	Sprawa T-170/08: Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Komisja przeciwko ID FOS Research (Klauzula arbitrażowa — Umowy o dofinansowanie przedsięwzięć w dziedzinie technologii przemysłowych i materiałowych — Zwrot części wypłaconych kwot — Odsetki za zwłokę)	5
---------------	---	---

2014/C 380/06	Sprawa T-425/11: Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Grecja przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Kasyna greckie — Regulacja przewidująca wynoszące 80 % obciążenie pobierane od opłat za wejście w różnej wysokości — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Pojęcie pomocy państwa — Korzyść).	5
2014/C 380/07	Sprawa T-443/11: Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Gold East Paper i Gold Huasheng Paper przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz cienkiego papieru powlekanego pochodzącego z Chin — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Termin na wydanie decyzji w przedmiocie tego statusu — Sumienne i bezstronne badanie — Prawo do obrony — Oczywisty błąd w ocenie — Zasada dobrej administracji — Ciężar dowodu — Szkoda — Określenie marginesu zysku — Definicja produktu objętego postępowaniem — Przemysł wspólnotowy — Związek przyczynowy)	6
2014/C 380/08	Sprawa T-444/11: Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Gold East Paper i Gold Huasheng Paper przeciwko Radzie (Subsydia — Przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chin — Metodologia — Kalkulacja korzyści — Oczywisty błąd w ocenie — Szczegółowość — Okres amortyzacji — Preferencyjne traktowanie podatkowe — Środki wyrównawcze — Szkoda — Określenie marginesu zysku — Definicja produktu objętego postępowaniem — Przemysł wspólnotowy — Związek przyczynowy)	7
2014/C 380/09	Sprawa T-450/11: Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Galileo International Technology przeciwko OHIM – ESA i Komisja (GALILEO) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego GALILEO — Wcześniejsze słowne wspólnotowe znaki towarowe GALILEO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak podobieństwa między rozpatrywanymi towarami i usługami].	8
2014/C 380/10	Sprawa T-536/12: Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Aroa Bodegas przeciwko OHIM – Bodegas Muga (aroa) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego aroa — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy Aro — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Częściowa odmowa rejestracji]	8
2014/C 380/11	Sprawa T-127/13: Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – El Corte Inglés przeciwko OHIM – Baumarkt Praktiker Deutschland (PRO OUTDOOR) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PRO OUTDOOR — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy OUTDOOR garden barbecue camping — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Przedmiot sporu przed izbą odwoławczą — Artykuł 60 i art. 64 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009]	9
2014/C 380/12	Sprawa T-185/13: Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Continental Wind Partners przeciwko OHIM – Continental Reifen Deutschland (CONTINENTAL WIND PARTNERS) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego CONTINENTAL WIND PARTNERS — Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy Continental — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Częściowa odmowa rejestracji].	10
2014/C 380/13	Sprawa T-112/11: Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2014 r. – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Rejestracja chronionego oznaczenia geograficznego — „Edam Holland” — Brak interesu prawnego — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)	10
2014/C 380/14	Sprawa T-113/11: Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2014 r. – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Rejestracja chronionego oznaczenia geograficznego — „Gouda Holland” — Brak interesu prawnego — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)	11
2014/C 380/15	Sprawa T-261/12: Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2014 r. – Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon przeciwko Komisji (Skarga o odszkodowanie — Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Wzmocnienie potencjału instytucjonalnego Komisji ds. Ochrony Konkurencji w Serbii — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej).	12
2014/C 380/16	Sprawa T-336/13: Postanowienie Sądu z dnia 2 września 2014 r. – Borghezio przeciwko Parlamentowi (Skarga o stwierdzenie nieważności — Oświadczenie Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego na posiedzeniu plenarnym informujące zgromadzenie o wykluczeniu posła do Parlamentu Europejskiego z grupy politycznej, do której należy — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Skarga oczywiście niedopuszczalna)	12

2014/C 380/17	Sprawa T-386/13: Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2014 r. – Kėdainių rajono Okainių i in. przeciwko Radzie i Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka rolna — Systemy wsparcia bezpośredniego dla rolników — Zezwolenie na przyznanie uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich na Litwie za rok 2012 — Termin na wniesienie skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Niedopuszczalność — Zarzut niezgodności z prawem)	13
2014/C 380/18	Sprawa T-538/13: Postanowienie Sądu z dnia 2 września 2014 r. – Verein Natura Havel i Vierhaus przeciwko Komisji (Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wezwanie do usunięcia uchybienia wystosowane w ramach trwającego postępowania w sprawie stwierdzenia uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego dotyczącego zgodności niemieckiego prawa lotniczego z prawem Unii — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, śledztwa i audytu — Skarga częściowo oczywiście niedopuszczalna, a częściowo pozbawiona podstawy prawnej)	14
2014/C 380/19	Sprawa T-499/14: Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2014 r. – Its Europe przeciwko Komisji.	14
2014/C 380/20	Sprawa T-564/14: Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2014 r. – Ahmed Mohamed Saleh Baeshen przeciwko OHIM	15
2014/C 380/21	Sprawa T-631/14: Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2014 r. – Roland przeciwko OHIM – Louboutin (Czerwony niuans naniesiony na podeszwę buta)	16
2014/C 380/22	Sprawa T-632/14: Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2014 r. – Intercon przeciwko Komisji	16
2014/C 380/23	Sprawa T-638/14: Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2014 r. – Frinsa del Noroeste przeciwko OHIM – Frisa Frigorífico Rio Doce (FRISA)	17
2014/C 380/24	Sprawa T-641/14: Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2014 r. – Dellmeier przeciwko OHIM – Dell (LEXDELL).	18
2014/C 380/25	Sprawa T-643/14: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2014 r. – Red Lemon Incorporation przeciwko OHIM – Lidl Stiftung (ABTRONIC)	19
2014/C 380/26	Sprawa T-647/14: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2014 r. – Infusion Brands przeciwko OHIM (DUALSAW)	19
2014/C 380/27	Sprawa T-648/14: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2014 r. – Infusion Brands przeciwko OHIM (DUALTOOLS)	20
2014/C 380/28	Sprawa T-652/14: Skarga wniesiona w dniu 8 września 2014 r. – AF Steelcase przeciwko OHIM	21
2014/C 380/29	Sprawa T-657/14: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2014 r. – Hiszpania przeciwko Komisji	22
2014/C 380/30	Sprawa T-658/14: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2014 r. – Jurašinović przeciwko Radzie	23
2014/C 380/31	Sprawa T-664/14: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2014 r. – Belgia przeciwko Komisji.	24
2014/C 380/32	Sprawa T-665/14 P: Odwołanie wniesione w dniu 17 września 2014 r. przez Roberta Klara i Francisca Fernandez Fernandez od postanowienia wydanego w dniu 16 lipca 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-114/13 Klar i Fernandez Fernandez przeciwko Komisji	24
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2014/C 380/33	Sprawa F-65/14: Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2014 r. – ZZ przeciwko SEAE	26
2014/C 380/34	Sprawa F-67/14: Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2014 r. – ZZ przeciwko Radzie	26
2014/C 380/35	Sprawa F-69/14: Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2014 r. – ZZ przeciwko Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	27
2014/C 380/36	Sprawa F-73/14: Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2014 r. – ZZ przeciwko Europołowi	27

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2014/C 380/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 372 z 20.10.2014

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 361 z 13.10.2014

Dz.U. C 351 z 6.10.2014

Dz.U. C 339 z 29.9.2014

Dz.U. C 329 z 22.9.2014

Dz.U. C 315 z 15.9.2014

Dz.U. C 303 z 8.9.2014

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Republika Słowacka) w dniu 1 sierpnia 2014 r. – Provident Financial s.r.o. przeciwko Zdenkowi Sobotce

(Sprawa C-372/14)

(2014/C 380/02)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Provident Financial s.r.o.

Druga strona postępowania: Zdeněk Sobotka

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 2005/29/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22) powinna być interpretowana w ten sposób, że zachowanie podmiotu, który udziela kredytu konsumenckiego i przedstawia konsumentowi warunki umowne w sposób sprawiający fałszywe wrażenie, że może on swobodnie wybrać usługę dodatkową polegającą na gwarancji ratalnej spłaty kredytu, przy czym w rzeczywistości wywiera on na konsumenta bezprawny nacisk, aby zaakceptował on tę usługę, stanowi nieuczciwą praktykę handlową?
- 2) Czy dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych powinna być interpretowana w ten sposób, że zachowanie wierzyciela polegające na tym, iż warunki umowne zostają przedstawione konsumentowi w taki sposób, że przekazuje mu się dane na temat rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania (RRSO), która nie zawiera kosztów usługi dodatkowej, stanowi nieuczciwą praktykę handlową?
- 3) Czy dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych powinna być interpretowana w ten sposób, że zachowanie wierzyciela, które polega na żądaniu od konsumentów na rynku kredytów konsumenckich za usługę dodatkową ceny znacznie wyższej w porównaniu z jej rzeczywistymi kosztami, stanowi nieuczciwą praktykę handlową, oraz czy niewliczenie do RRSO kosztów usługi dodatkowej oznacza obejście obowiązku przejrzystości rzeczywistych całkowitych kosztów kredytu konsumenckiego?
- 4) Czy dyrektywa Rady 93/13/EWG⁽²⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (zwana dalej „dyrektywą 93/13”) powinna być interpretowana w ten sposób, że usługa w postaci gwarancji ratalnej spłaty kredytu konsumenckiego, przedmiotem której to usługi jest inkasowanie w gotówce rat kredytu płaconych przez konsumenta, stanowi główny przedmiot świadczenia w kredycie konsumenckim?

- 5) Czy dyrektywa Rady 87/102/EWG ⁽³⁾ z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego w wersji zmienionej dyrektywą 98/7/WE ⁽⁴⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. powinna być interpretowana w ten sposób, że RRSO obejmuje także wynagrodzenie za inkasowanie w gotówce rat kredytu lub jego część, jeżeli wynagrodzenie przewyższa znacznie konieczne koszty takiej usługi dodatkowej, oraz czy art. 14 wspomnianej dyrektywy powinien być interpretowany w ten sposób, że następuje obejście instytucji prawnej RRSO, gdy wynagrodzenie za usługę dodatkową przewyższa znacznie koszty tej usługi i nie jest wliczone do RRSO?
- 6) Czy [dyrektywa 93/13] powinna być interpretowana w ten sposób, że do spełnienia wymogu przejrzystości usługi dodatkowej, za którą uiszczane są opłaty administracyjne, wystarczy, iż cena za tę usługę administracyjną jest jasna i zrozumiała (opłaty administracyjne), nawet jeśli przedmiot świadczenia odpowiadającego tej usłudze nie jest dokładnie określony?
- 7) Czy art. 4 ust. 1 i 2 [dyrektywy 93/13] powinien być interpretowany w ten sposób, że sama okoliczność, iż opłaty administracyjne są ujęte w obliczeniu RRSO, stoi na przeszkodzie kontroli sądowej tych opłat do celów wspomnianej dyrektywy?
- 8) Czy [dyrektywa 93/13] powinna być interpretowana w ten sposób, że sama kwota opłat administracyjnych stoi na przeszkodzie kontroli sądowej do celów wspomnianej dyrektywy?
- 9) Jeżeli odpowiedź na pytanie szóste będzie brzmiała w ten sposób, że przedmiot usługi administracyjnej, za którą muszą być uiszczane opłaty administracyjne, jest wystarczająco przejrzysty, to czy w takim przypadku usługa administracyjna wraz z wszystkimi elementami wykonania, z jakimi może się ona potencjalnie wiązać, stanowi główny przedmiot kredytu konsumenckiego?
- 10) Czy art. 4 ust. 1 [dyrektywy 93/13] powinien być interpretowany w ten sposób, że do celów wspomnianej dyrektywy istotna jest między innymi okoliczność, iż konsument otrzymuje za opłaty z tytułu usługi dodatkowej świadczenie, które w zdecydowanej mierze nie leży w jego interesie, lecz w interesie wierzyciela kredytu konsumenckiego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 42, s. 48.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 101, s. 17.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-398/14)

(2014/C 380/03)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że, nie zapewniając odpowiedniego poziomu oczyszczania ścieków komunalnych w 52 aglomeracjach, w odniesieniu do których stwierdzone zostało naruszenie, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 dyrektywy 91/271/EWG ⁽¹⁾;

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 4 dyrektywy 91/271/EWG ścieki komunalne przed odprowadzeniem winny, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do zrzutów do wód słodkich i estuariów, z aglomeracji o RLM 2000–10000, zostać poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu.

Zdaniem Komisji w Portugalii występuje w tej kwestii problem systemowy ze względu na to, że państwo portugalskie nie podjęło – ani na poziomie krajowym, ani na poziomie regionalnym – żadnych działań związanych z planowaniem działań mających na celu zastosowanie w ustrukturyzowany sposób przepisów dyrektywy 91/271/EWG.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z dnia 30.05.1991, s. 40., specjalne wydanie polskie: Rozdział 15 Tom 02 P. 26 – 38)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Efeteio Athinon (Grecja) w dniu 22 sierpnia 2014 r. – VIAMAR – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon A. E. przeciwko Elliniko Dimosio

(Sprawa C-402/14)

(2014/C 380/04)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Dioikitiko Efeteio Athinon

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VIAMAR – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon A.E.

Strona pozwana: Elliniko Dimosio (państwo greckie)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 3 dyrektywy 2008/118/WE⁽¹⁾ z dnia 16 grudnia 2008 r. jest prawnie wystarczalny i doskonały/bezwarunkowy i wystarczająco dokładny, tak że – mimo iż ten konkretny przepis dyrektywy nie został przetransponowany do wewnętrznego porządku krajowego państwa członkowskiego/państwa greckiego – ma on bezpośrednią skuteczność i osoba prywatna, która wywodzi z niego prawa, może się na niego powołać przed sądami krajowymi, zaś sądy te są zobowiązane je uwzględnić?
- 2) W każdym razie czy art. 130 ust. 5 krajowego kodeksu celnego w związku z art. 128 ust. 1 tegoż kodeksu, zgodnie z którymi zaświadczenie o oczeniu pojazdów wspólnotowych przywiezionych na terytorium krajowe zostaje wystawione po pobraniu opłaty rejestracyjnej, której obowiązek zapłaty powstaje w momencie wwozu takich pojazdów na terytorium krajowe, są zgodne z art. 3 lit. c) traktatu EWG, który przewiduje zniesienie przeszkód w swobodnym przepływie towarów między państwami członkowskimi?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Komisja przeciwko ID FOS Research

(Sprawa T-170/08) ⁽¹⁾

(Klauzula arbitrażowa — Umowy o dofinansowanie przedsięwzięć w dziedzinie technologii przemysłowych i materiałowych — Zwrot części wypłaconych kwot — Odsetki za zwłokę)

(2014/C 380/05)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: ID Fiber Optic Sensing Research (ID FOS Research) (Mol, Belgia) (przedstawiciele: początkowo P. Walravens i J. De Wachter, następnie P. Walravens i C. Lebon, avocats)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 272 TFUE o zasądzenie zwrotu części kwot wypłaconych przez Komisję, wraz z odsetkami, w wykonaniu umowy BRPR-CT95-0099 zawartej w ramach specjalnego programu badań, rozwoju technologicznego i prezentacji w dziedzinie technologii przemysłowych i materiałowych (Brite-Euram III).

Sentencja

1) Zasądza się zwrot od ID Fiber Optic Sensing Research (ID FOS Research) na rzecz Komisji Europejskiej kwoty 21 599,26 EUR powiększonej o odsetki za zwłokę:

— w wysokości 4,75 % rocznie od dnia 1 lipca 2002 do dnia 31 grudnia 2002 r.;

— w wysokości 6,75 % rocznie od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia ogłoszenia niniejszego wyroku;

— w wysokości stawki rocznej stosowanej na podstawie prawa Anglii i Walii, to jest aktualnie sekcji 17 Judgment Courts Act, 1838, ze zmianami, do wysokości maksymalnej 6,75 % rocznie, od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do całkowitego uregulowania długu.

2) ID FOS Research zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Grecja przeciwko Komisji

(Sprawa T-425/11) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Kasyna greckie — Regulacja przewidująca wynoszące 80 % obciążenie pobierane od opłat za wejście w różnej wysokości — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Pojęcie pomocy państwa — Korzyść)

(2014/C 380/06)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: P. Mylonopoulos i K. Boskovits, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou, H. van Vliet i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/716/UE z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Grecję na rzecz niektórych kasyn w Grecji [środek pomocy państwa C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09)] (Dz.U. L 285, s. 25).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2011/716/UE z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Grecję na rzecz niektórych kasyn w Grecji [środek pomocy państwa C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09)].
- 2) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Republikę Grecką.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Gold East Paper i Gold Huasheng Paper przeciwko Radzie (Sprawa T-443/11) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz cienkiego papieru powlekanego pochodzącego z Chin — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Termin na wydanie decyzji w przedmiocie tego statusu — Sumienne i bezstronne badanie — Prawo do obrony — Oczywisty błąd w ocenie — Zasada dobrej administracji — Ciężar dowodu — Szkoda — Określenie marginesu zysku — Definicja produktu objętego postępowaniem — Przemysł wspólnotowy — Związek przyczynowy)

(2014/C 380/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd (Jiangsu, Chiny) i Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd (Jiangsu) (przedstawiciele: adwokaci V. Akritidis, Y. Melin i F. Crespo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. P. Hix, pełnomocnik, wspierany początkowo przez adwokatów G. Berrischa i A. Polcyn oraz N. Chesaites, barrister, a następnie przez B. O'Connora, solicitor, oraz adwokata S. Gubela)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. França i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy); Cepifine AISBL (Bruksela, Belgia); Sappi Europe SA (Bruksela); Burgo Group SpA (Altavilla Vicentina, Włochy) i Lecta SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci L. Ruessmann i W. Berg)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 451/2011 z dnia 6 maja 2011 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz cienkiego papieru powleconego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 128, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy skarżących.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) *Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd* i *Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd* pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej, *Cepifine AISBL*, *Sappi Europe SA*, *Burgo Group SpA* i *Lecta SA*.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Gold East Paper i Gold Huasheng Paper przeciwko Radzie
(Sprawa T-444/11) ⁽¹⁾

(Subsydia — Przywóz cieniłego papieru powleczonego pochodzącego z Chin — Metodologia — Kalkulacja korzyści — Oczywisty błąd w ocenie — Szczegółowość — Okres amortyzacji — Preferencyjne traktowanie podatkowe — Środki wyrównawcze — Szkoda — Określenie marginesu zysku — Definicja produktu objętego postępowaniem — Przemysł wspólnotowy — Związek przyczynowy)

(2014/C 380/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: *Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd* (Jiangsu, Chiny) i *Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd* (Jiangsu) (przedstawiciele: adwokaci V. Akritidis, Y. Melin i F. Crespo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. P. Hix, pełnomocnik, wspierany początkowo przez adwokatów G. Berrischa i A. Polcyn oraz N. Chesaites, barrister, a następnie przez B. O'Connora, solicitor, oraz adwokata S. Gubela)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. F. Brakeland, M. França i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy); *Cepifine AISBL* (Bruksela, Belgia); *Sappi Europe SA* (Bruksela); *Burgo Group SpA* (Altavilla Vicentina, Włochy) i *Lecta SA* (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci L. Ruessmann i W. Berg)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 452/2011 z dnia 6 maja 2011 r. nakładającego ostateczne cło antysubsydyjne na przywóz cieniłego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 128, s. 18) w zakresie, w jakim dotyczy skarżących.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Gold East Paper (Jiangsu) Co. Ltd* i *Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co. Ltd* pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty Rady Unii Europejskiej, *Cepifine AISBL*, *Sappi Europe SA*, *Burgo Group SpA* i *Lecta SA*.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Galileo International Technology przeciwko OHIM – ESA i Komisja (GALILEO)

(Sprawa T-450/11) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego GALILEO — Wcześniejsze słowne wspólnotowe znaki towarowe GALILEO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak podobieństwa między rozpatrywanymi towarami i usługami]

(2014/C 380/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Galileo International Technology LLC (Bridgetown, Barbados) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, M. Blair i K. Gilbert, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stronami postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM były również, interwenienci przed Sądem: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Samnada i F. Wilman, pełnomocnicy); a także Europejska Agencja Kosmiczna (ESA) (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Buydens)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 kwietnia 2011 r. (sprawa R 1423/2005-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Galileo International Technology LLC a Unią Europejską.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Galileo International Technology LLC pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez OHIM.
- 3) Komisja Europejska i Europejska Agencja Kosmiczna pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Aroa Bodegas przeciwko OHIM – Bodegas Muga (aroa)

(Sprawa T-536/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego aroa — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy Aro — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Częściowa odmowa rejestracji]

(2014/C 380/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Aroa Bodegas, SL (Zurukoain, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Alonso Maruri)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Bodegas Muga, SL (Haro, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat L. Broschat García)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 października 2012 r. (sprawa R 1845/2010-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Bodegas Muga, SL a Aroa Bodegas, SL.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Aroa Bodegas, SL pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).
- 3) Bodegas Muga, SL pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 38 z 9.2.2013.

Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – El Corte Inglés przeciwko OHIM – Baumarkt Praktiker Deutschland (PRO OUTDOOR)

(Sprawa T-127/13) (¹)

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PRO OUTDOOR — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy OUTDOOR garden barbecue camping — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Przedmiot sporu przed izbą odwoławczą — Artykuł 60 i art. 64 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009]

(2014/C 380/11)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Seijo Veiguela i J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Baumarkt Praktiker Deutschland GmbH (Hamburg, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 grudnia 2012 r. (sprawa R 1900/2011-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Baumarkt Praktiker Deutschland GmbH a El Corte Inglés, SA.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 11 grudnia 2012 r. (sprawa R 1900/2011-2) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Baumarkt Praktiker Deutschland GmbH a El Corte Inglés, SA w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza nie orzekła w przedmiocie żądań El Corte Inglés, SA dotyczących prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych w odniesieniu do spornych towarów innych niż „urządzenia do przetwarzania danych i komputery”, należących do klasy 9.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) OHIM i El Corte Inglés, SA pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 129 z 4.5.2013.

Wyrok Sądu z dnia 11 września 2014 r. – Continental Wind Partners przeciwko OHIM – Continental Reifen Deutschland (CONTINENTAL WIND PARTNERS)

(Sprawa T-185/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego CONTINENTAL WIND PARTNERS — Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy Continental — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Częściowa odmowa rejestracji]

(2014/C 380/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Continental Wind Partners LLC (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat O. Bischof)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Pohlmann, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hanower, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes i J. Schumacher)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 stycznia 2013 r. (sprawa R 2204/2011-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Continental Reifen Deutschland GmbH a Continental Wind Partners LLC.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Continental Wind Partners LLC zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 1.6.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2014 r. – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse przeciwko Komisji

(Sprawa T-112/11) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rejestracja chronionego oznaczenia geograficznego — „Edam Holland” — Brak interesu prawnego — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2014/C 380/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Loschelder i V. Schoene)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo G. von Rintelen i M. Vollkommer, następnie G. von Rintelen i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, J. Langer, M. Noort, B. Koopman i M. Bulterman, pełnomocnicy) oraz Nederlandse Zuivelorganisatie (Zoetermeer, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. van Ginneken, F. Gerritzen i C. van Veens)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 1121/2010 z dnia 2 grudnia 2010 r. rejestrującego w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Edam Holland (ChOG)] (Dz. U. Dz 317, s. 14).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV* pokryje swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Królestwo Niderlandów oraz *Nederlandse Zuivelorganisatie* pokryją swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2014 r. – *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse* przeciwko Komisji

(Sprawa T-113/11) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rejestracja chronionego oznaczenia geograficznego — „Gouda Holland” — Brak interesu prawnego — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2014/C 380/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV* (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Loschelder i V. Schoene)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo G. von Rintelen i M. Vollkommer, następnie G. von Rintelen i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, J. Langer, M. Noort, B. Koopman i M. Bulterman, pełnomocnicy) oraz *Nederlandse Zuivelorganisatie* (Zoetermeer, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. van Ginneken, F. Gerritzen i C. van Veens)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 1122/2010 z dnia 2 grudnia 2010 r. rejestrującego w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Gouda Holland (ChOG)] (Dz. U. Dz 317, s. 22).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV* pokryje swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Królestwo Niderlandów oraz *Nederlandse Zuivelorganisatie* pokryją swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2014 r. – Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon przeciwko Komisji

(Sprawa T-261/12) ⁽¹⁾

(Skarga o odszkodowanie — Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Wzmocnienie potencjału instytucjonalnego Komisji ds. Ochrony Konkurencji w Serbii — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)

(2014/C 380/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE (Chalandri, Grecja) (przedstawiciel: A. Krystallidis, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i P. van Nuffel, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o odszkodowanie, mająca na celu naprawienie szkody, jaką miałyby ponieść skarżąca w wyniku wydania przez delegację Unii Europejskiej w Republice Serbii decyzji w przedmiocie unieważnienia decyzji o udzieleniu skarżącej zamówienia publicznego w ramach postępowania przetargowego EuropeAid/131427/C/SER/RS, dotyczącego wzmocnienia potencjału instytucjonalnego Komisji ds. Ochrony Konkurencji (CPC) w Serbii (Dz.U. 2011 S 147-243259).

Skarga

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 2 września 2014 r. – Borghezio przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-336/13) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Oświadczenie Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego na posiedzeniu plenarnym informujące zgromadzenie o wykluczeniu posła do Parlamentu Europejskiego z grupy politycznej, do której należy — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Skarga oczywiście niedopuszczalna)

(2014/C 380/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mario Borghezio (Turyn, Włochy) (przedstawiciel: H. Laquay, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Lorenz, N. Görlitz i M. Windisch, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu w formie oświadczenia jego Przewodniczącego na posiedzeniu plenarnym w dniu 10 czerwca 2013 r., na podstawie którego skarżący od dnia 3 czerwca 2013 r. sprawuje mandat jako poseł niezrzeszony z powodu wykluczenia go od tego dnia z grupy politycznej „Europa Wolności i Demokracji”.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Mario Borghesio pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Parlament Europejski, w tym również koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2014 r. – Kėdainių rajono Okainių i in. przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-386/13) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka rolna — Systemy wsparcia bezpośredniego dla rolników — Zezwolenie na przyznanie uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich na Litwie za rok 2012 — Termin na wniesienie skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Niedopuszczalność — Zarzut niezgodności z prawem)

(2014/C 380/17)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Kėdainių rajono Okainių ŽŪB (Okainiai, Litwa) i 134 innych skarżących, których nazwy albo nazwiska wymieniono w załączniku do postanowienia (przedstawiciel: adwokat I. Vėgėlė)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Vaičiukaitė i E. Karlsson, pełnomocnicy) oraz Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Kranenborg i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Litewska (przedstawiciele: D. Kriauciūnas, K. Vainienė, A. Karbauskas, R. Makelis i K. Anužis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Z jednej strony żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2012) 4391 final z dnia 2 lipca 2012 r. zezwalającej na przyznanie uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich na Litwie za rok 2012, a z drugiej strony żądanie stwierdzenia niezgodności z prawem części rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Kėdainių rajono Okainių ŽŪB i 134 innych skarżących wymienionych w załączniku pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Europejską.
- 3) Republika Litewska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 313 z 26.10.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 2 września 2014 r. – Verein Natura Havel i Vierhaus przeciwko Komisji**(Sprawa T-538/13) ⁽¹⁾****(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wezwanie do usunięcia uchybienia wystosowane w ramach trwającego postępowania w sprawie stwierdzenia uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego dotyczącego zgodności niemieckiego prawa lotniczego z prawem Unii — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, śledztwa i audytu — Skarga częściowo oczywiście niedopuszczalna, a częściowo pozbawiona podstawy prawnej)**

(2014/C 380/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strony skarżące: Verein Natura Havel eV (Berlin, Niemcy); i Hans-Peter Vierhaus (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: O. Austilat, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo B. Martenczuk i C. Zadra, a następnie B. Martenczuk i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie nieuwzględnienia wstępnego wniosku o przyznanie dostępu do wezwania do usunięcia uchybienia wystosowanego do Republiki Federalnej Niemiec na podstawie art. 258 TFUE, a po drugie, decyzji Komisji z dnia 3 września 2013 r. w sprawie nieuwzględnienia wniosku potwierdzającego o przyznanie dostępu do wspomnianego wezwania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Verein Natura Havel eV i Hans-Peter Vierhaus zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2014 r. – Its Europe przeciwko Komisji**(Sprawa T-499/14)**

(2014/C 380/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Road Transport Telematics Implementation Coordination Organisation – Intelligent Transport Systems & Services Europe (Ertico – Its Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: M. Wellinger i K. T'Syen, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komitetu zatwierdzającego Komisji Europejskiej z dnia 15 kwietnia 2014 r. stwierdzającej, że skarżący nie kwalifikuje się jako przedsiębiorstwo mikro, małe i średnie w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącego definicji przedsiębiorstw mikro, małych i średnich (Dz. U. L 124, s. 36) i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że wniosek komitetu zatwierdzającego, iż skarżący nie kwalifikuje się jako przedsiębiorstwo mikro, małe i średnie, jest oparty na rażąco błędnej interpretacji art. 3 ust. 4 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że stwierdzając, iż skarżący nie kwalifikuje się jako przedsiębiorstwo mikro, małe i średnie i otwierając Komisji możliwość żądania zwrotu grantów FP7, które przyznano skarżącemu w przeszłości, komitet zatwierdzający naruszył podstawowe zasady prawa europejskiego: (i) dobrej administracji, (ii) pewności prawa i (iii) ochrony uzasadnionych oczekiwań skarżącego.
3. Zarzut trzeci dotyczy tego, że komitet zatwierdzający naruszył prawo skarżącego do obrony i zasadę dobrej administracji, nie udzielając mu możliwości skutecznego przedstawienia swoich poglądów.
4. Zarzut czwarty dotyczy uchybienia przez komitet zatwierdzający obowiązkowi należytego uzasadnienia swojej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 28 lipca 2014 r. – Ahmed Mohamed Saleh Baeshen przeciwko OHIM

(Sprawa T-564/14)

(2014/C 380/20)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ahmed Mohamed Saleh Baeshen & Co. (Dżudda, Arabia Saudyjska) (przedstawiciel: M. Vanhegan, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie R 687/2014-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Słowny znak towarowy „TEAVANA” dla usług z klasy 35 – zgłoszenie nr 4 098 588

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą, Teavana Corporation

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Stwierdzenie wygaśnięcia prawa właściciela do wspólnotowego znaku towarowego nr 4 098 588 w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Odrzucenie odwołania jako niedopuszczalnego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a), art. 59 i 75 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2014 r. – Roland przeciwko OHIM – Louboutin (Czerwony niuans naniesiony na podeszwę buta)

(Sprawa T-631/14)

(2014/C 380/21)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Roland SE (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci C. Onken i O. Rauscher)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Christian Louboutin (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o zmianę decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 maja 2014 r. w sprawie R 1591/2013-1 poprzez uwzględnienie w całości sprzeciwu nr B 1 922 890 i odrzucenie zgłoszenia znaku towarowego nr 008845539;
- posiłkowo o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Christian Louboutin

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Znak towarowy innego rodzaju tworzony przez czerwony niuans naniesiony na podeszwę buta dla towarów z klasy 25 – zgłoszenie nr 8 845 539

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Międzynarodowa rejestracja graficznego znaku towarowego zawierającego elementy słowne „my SHOES” dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2014 r. – Intercon przeciwko Komisji

(Sprawa T-632/14)

(2014/C 380/22)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Intercon Sp. z o.o. (Łódź, Polska) (przedstawiciel: B. Eger, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie naruszenia przez Komisję postanowień umowy w sprawie przyznania grantu nr ARTreat – 224297 w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań naukowych (7 PR) poprzez nakaz zwrotu kwoty EUR 258 479,21;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący

- przekroczenia granic zakresu przeprowadzonego audytu i późniejsze niedozwolone oparcie się na jego wynikach;

2. Zarzut drugi dotyczący

- pominięcia przedłożonego przez beneficjenta podpisanego formularza C, w sytuacji, gdy to Komisja zwróciła się o jego przedłożenie oraz pominięcie przedłożonego dowodu w postaci oświadczenia pracownika potwierdzającego brak możliwości uzyskania dokumentów od koordynatora konsorcjum;

3. Zarzut trzeci dotyczący

- Pominięcia nowych uwag i komentarzy z powołaniem się na punkt II.2.2.5. załącznika do umowy w sytuacji, gdy to Komisja występowała do beneficjenta o ich przedstawienie, wyznaczając w tym celu termin.

**Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2014 r. – Frinsa del Noroeste przeciwko OHIM – Frisa
Frigorífico Rio Doce (FRISA)**

(Sprawa T-638/14)

(2014/C 380/23)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Frinsa del Noroeste, SA (Santa Eugenia de Riveira, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Botella Reyna)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Frisa Frigorífico Rio Doce, SA (Espírito Santo, Brazylia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- wydanie orzeczenia odmawiającego wpisu do rejestru wspólnotowego znaku towarowego nr 10 329 721 FRISA dla towarów z klasy 29 i usług z klas 35 i 39.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Frisa Frigorífico Rio Doce, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „FRISA” dla towarów i usług z klas 29, 35 i 39 – zgłoszenie nr 10 329 721

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Frinsa” dla towarów z klasy 29

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i oddalenie sprzeciwu w całości

Podniesione zarzuty: W decyzji z dnia 1 lipca 2014 r. w sprawach połączonych R 1547/2013-4 i R 1851/2013-4 Czwarta Izba Odwoławcza Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) nie przystąpiła do zbadania argumentów skarżącej, ponieważ poprzestała na analogicznym ustosunkowaniu się do nich, ograniczając się do zbadania wyłącznie przedstawionego w postępowaniu dowodu używania znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2014 r. – Dellmeier przeciwko OHIM – Dell (LEXDELL)

(Sprawa T-641/14)

(2014/C 380/24)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alexandra Dellmeier (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Khöber)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Dell, Inc. (Round Rock, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 4 czerwca 2014 r. dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu nr B 1 698 2892 wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 008114779 „LEXDEL” i oddalenie sprzeciwu w całości;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem;
- wyznaczenie daty rozprawy, na wypadek gdyby Sąd nie był w stanie dokonać ustaleń bez przeprowadzenia rozprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „LEXDELL” dla towarów i usług z klas 16, 25, 41 i 45 – zgłoszenie nr 8 114 779

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Dell, Inc.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „DELL” zarejestrowany pod nrem 6 420 641

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2014 r. – Red Lemon Incorporation przeciwko OHIM – Lidl Stiftung (ABTRONIC)

(Sprawa T-643/14)

(2014/C 380/25)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Red Lemon Incorporation (Hongkong, Chińska Republika Ludowa) (przedstawiciele: adwokaci T. Wieland i S. Müller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie R 1899/2013-1 i oddalenie sprzeciwu;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ABTRONIC” dla towarów z klasy 9 – zgłoszenie nr 8 184 632

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Lidl Stiftung & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Międzynarodowa rejestracja słownego znaku towarowego „TRONIC” dla towarów z klasy 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2014 r. – Infusion Brands przeciwko OHIM (DUALSAW)

(Sprawa T-647/14)

(2014/C 380/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Infusion Brands, Inc. (Myer Lake Circle Clearwater, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat K. Piepenbrink)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 lipca 2014 r. w sprawie R 397/2014-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy w kolorach białym, czarnym i zielonym zawierający element słowny „DUALSAW” dla towarów i usług z klas 7, 8 i 35 – zgłoszenie nr 12 027 561

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2014 r. – Infusion Brands przeciwko OHIM (DUALTOOLS)

(Sprawa T-648/14)

(2014/C 380/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Infusion Brands, Inc. (Myer Lake Circle Clearwater, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat K. Piepenbrink)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 lipca 2014 r. w sprawie R 398/2014-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy w kolorach białym, czarnym i zielonym zawierający element słowny „DUALTOOLS” dla towarów i usług z klas 7, 8 i 35 – zgłoszenie nr 12 027 496

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2014 r. – AF Steelcase przeciwko OHIM**(Sprawa T-652/14)**

(2014/C 380/28)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: AF Steelcase, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Rodríguez Bajón)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji OHIM w sprawie wykluczenia AF Steelcase z przedmiotowego postępowania przetargowego;
- stwierdzenie nieważności wszystkich pozostałych powiązanych decyzji OHIM wydanych w związku z przedmiotowym postępowaniem przetargowym, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia będącego przedmiotem przetargu, nakazując przywrócenie stanu poprzedniego z momentu sprzed wykluczenia AF Steelcase, tak aby jej oferta została poddana ocenie;
- posiłkowo, gdyby przywrócenie stanu poprzedniego nie było możliwe, nakazanie OHIM zapłaty na rzecz skarżącej odszkodowania w wysokości 20 380 EUR z tytułu szkody poniesionej przez AF Steelcase w związku z decyzją o wykluczeniu jej z przetargu, a także nakazanie OHIM zapłaty na rzecz skarżącej zadośćuczynienia w wysokości 24 000 EUR za krzywdę wyrządzoną AF Steelcase w związku z decyzją o jej wykluczeniu z przetargu; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą zaskarżono odrzucenie oferty złożonej przez stronę skarżącą w przetargu dotyczącym dostawy i montażu mebli oraz akcesoriów (część 1) i oznakowania (część 2) w siedzibie OHIM (Dz.U. 214/S 023-035020 z 1.2.2014). Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia i zmiany kryterium w decyzji o wykluczeniu AF Steelcase z omawianego przetargu.
 - W tym zakresie skarżąca wskazuje, że niezależnie od niewystarczającego uzasadnienia decyzji o wykluczeniu, można stwierdzić zmianę kryterium przez administrację, co sprawiło, że skarżąca stała się bezsilna, ponieważ gdyby od początku poinformowano ją, że powodem wykluczenia było to, że zmiana rubryki 20 powodowała niekompletność oferty, argumenty skarżącej we wniosku o przeprowadzenie dodatkowego badania jej oferty byłyby inne, a mianowicie bazujące na takim uzasadnieniu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i proporcjonalności, które obowiązują administrację europejską.
 - W tym zakresie skarżąca podnosi, że w niniejszej sprawie OHIM, stwierdziwszy rozbieżności w formacie załącznika 20, powinien był skontaktować się z AF Steelcase celem wyjaśnienia tej kwestii, ponieważ przy badaniu i ocenianiu ofert od OHIM należy oczekiwać starannego, a zarazem ostrożnego działania.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

— W tym zakresie skarżąca podnosi, że wbrew art. 158 ust. 3 wskazanego powyżej rozporządzenia OHIM nie zwrócił się do AF Steelcase o dostarczenie koniecznych objaśnień, które – jak miało to miejsce w tym przypadku – nie miały istotnego wpływu na warunki oferty.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2014 r. – Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-657/14)

(2014/C 380/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Gavela Llopis, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 czerwca 2014 r. o wstrzymaniu biegu terminu zapłaty deklaracji wydatków i wniosku o płatność nr 21 w odniesieniu do programu operacyjnego badań naukowych, rozwoju i innowacji, Fundusz Technologiczny – EFRR, wysłanej przez Hiszpanię w dniu 26 grudnia 2013 r. i o uruchomieniu procedury prowadzącej do zawieszenia oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja o wstrzymaniu biegu terminu i o uruchomieniu procedury prowadzącej do zawieszenia narusza art. 87 ust. 2, w związku z art. 91 i 92 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).

— W tej kwestii strona skarżąca twierdzi, że termin przewidziany we wspomnianym art. 87 ust. 2 jest terminem prekluzyjnym uniemożliwiającym Komisji wydanie decyzji o wstrzymaniu biegu terminu zapłaty po upływie dwóch miesięcy, a zatem również uniemożliwiającym uruchomienie procedury prowadzącej do zawieszenia płatności.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja o wstrzymaniu biegu terminu i o uruchomieniu procedury prowadzącej do zawieszenia została wydana po terminie wyznaczonym prawem Unii i narusza zasadę pewności prawa, zasadę uzasadnionych oczekiwań i zasadę dobrej administracji. Decyzja ta ma szkodliwy wpływ na budżet i szkodliwe skutki finansowe dla Królestwa Hiszpanii, które zgodnie z prawem spodziewało się, że uzyska płatność w wyznaczonym prawem terminie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 91 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 1083/2006, w zakresie, w jakim w zaskarżonej decyzji nie spełniono przesłanek przewidzianych w rozporządzeniu, aby decyzja była wydana zgodnie z prawem.

— W tej kwestii strona skarżąca twierdzi, że decyzja o wstrzymaniu biegu terminu nie opiera się na sprawozdaniu z audytu zgodnie z wymogami powołanego przepisu, lecz na zwykłym projekcie, którego nie można uznać za ostateczny dokument mogący podtrzymać decyzję o wstrzymaniu biegu terminu. Z drugiej strony z powołanego projektu nie wynikają wskazówki ani dowody na ważne niedociągnięcia w systemie zarządzania i kontroli.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2014 r. – Jurašinić przeciwko Radzie

(Sprawa T-658/14)

(2014/C 380/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ivan Jurašinić (Angers, Francja) (przedstawiciel: adwokat O. Pfligersdorffer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 8 lipca 2014 r. w zakresie w jakim ograniczyła ona dostęp skarżącego do dokumentów określonych w załączniku 3 do niej poprzez odwołanie się do ochrony stosunków międzynarodowych i postępowań sądowych oraz usunięcie z tego względu wnioskowanych dokumentów;
- zasądzenie zapłaty przez Radę na rzecz skarżącego kwoty 5 000 EUR bez podatku lub 6 000 EUR wliczając podatek, tytułem kosztów postępowania, wraz z odsetkami zgodnie ze stawką EBC obowiązującą w dniu wpisania skargi do rejestru;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do wyjątku ochrony postępowań sądowych lub porad prawnych przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia 1049/2001⁽¹⁾ albowiem Sąd orzekł już w wyroku Jurašinić/Rada (T-63/10, EU:T:2012:516), w którego wykonaniu wydana została zaskarżona decyzja, że chociaż wyjątek ten miał zastosowanie to w niniejszym przypadku nie było takiej możliwości.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do wyjątku naruszenia interesu publicznego w zakresie stosunków międzynarodowych przewidzianego w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ omawiane dokumenty dotyczyły informacji wydanych przez Unię Europejską a nie informacji pochodzących z systemu Narodów Zjednoczonych, z uwagi na co przepływ informacji tej organizacji nie ma znaczenia.

3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do wyjątku interesu publicznego, który to wyjątek pozwala zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 na odstępstwo od ochrony postępowań sądowych lub porad prawnych, ponieważ po pierwsze postępowanie, którego dotyczą te dokumenty zostało ostatecznie zakończone i po drugie Republika Chorwacji jest obecnie państwem członkowskim Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2014 r. –Belgia przeciwko Komisji

(Sprawa T-664/14)

(2014/C 380/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet i J.-C. Halleux, pełnomocnicy, wspierani przez J. Meyersa, adwokata)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 4 decyzji Komisji Europejskiej C(2014) 1021 z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie systemu gwarancji chroniącego udziały indywidualnych członków spółdzielni finansowych w sprawie SA.33927;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia przez Komisję art. 107 i 108 TFUE, a także zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim wspomniana decyzja nakłada na Belgię, oprócz obowiązku odzyskania pomocy od spółdzielni będących jej beneficjentami, zakaz dokonywania jakichkolwiek płatności na rzecz osób fizycznych chronionych gwarancją.

Odwołanie wniesione w dniu 17 września 2014 r. przez Roberta Klara i Francisca Fernandeza Fernandezę od postanowienia wydanego w dniu 16 lipca 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-114/13 Klar i Fernandez Fernandez przeciwko Komisji

(Sprawa T-665/14 P)

(2014/C 380/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Robert Klar (Grevenmacher, Luksemburg) i Francisco Fernandez Fernandez (Steinsel, Luksemburg) (przedstawiciel: A. Salerno, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 16 lipca 2014 r.;
- przekazanie sprawy Sądowi do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpatrzenia co do istoty;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnoszą jeden zarzut dotyczący tego, że Sąd do spraw Służby Publicznej niesłusznie uznał skargę za oczywiście niedopuszczalną z powodu braku prawidłowego postępowania poprzedzającego wniesienie skargi, ponieważ pismo organu powołującego z października 2012 r. nie stanowiło ani pod względem brzmienia, ani kontekstu, ani swej formy aktu niekorzystnego, którego doręczenie rozpoczynałoby bieg terminu do złożenia zażalenia.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2014 r. – ZZ przeciwko SEAE

(Sprawa F-65/14)

(2014/C 380/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i N. Flandin)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (SEAE)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji odmawiających przyznania skarżącemu awansu do grupy zaszerogowania AD13 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2013 r., podczas gdy jego nazwisko znajdowało się na liście pracowników uprawnionych do ubiegania się o awans.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 października i 14 października 2013 r. odmawiających przyznania skarżącemu awansu do grupy zaszerogowania AD13 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2013 r.;
- W niezbędnym zakresie stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 kwietnia 2014 r. oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącego;
- obciążenie SEAE kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2014 r. – ZZ przeciwko Radzie

(Sprawa F-67/14)

(2014/C 380/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o zwolnieniu skarżącego z upływem jego okresu próbnego oraz naprawienie jakoby doznanej przez niego krzywdy

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Sekretariatu Rady z dnia 25 czerwca 2014 r. oraz decyzji organu powołującego Rady z dnia 8 kwietnia 2014 r. o zwolnieniu skarżącego;

- Zasądzenie od pozwanej tytułem odszkodowania kwoty obliczonej w oparciu o kwotę miesięcznego wynagrodzenia skarżącego pracującego w charakterze AST 3 (3.000 EUR), zwielokrotnionej stosownie do liczby miesięcy, które miałyby upłynąć pomiędzy dniem 1 lipca 2013 r. a datą ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- Zasądzenie od pozwanej kwoty 40 000 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- obciążenie Rady kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2014 r. – ZZ przeciwko Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych

(Sprawa F-69/14)

(2014/C 380/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: S. Pappas, avocat)

Strona pozwana: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny sporządzonego za 2013 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonego sprawozdania z oceny;
- obciążenie Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2014 r. – ZZ przeciwko Europolowi

(Sprawa F-73/14)

(2014/C 380/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: M. Velardo, avocat)

Strona pozwana: Europol

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę ze skarżącą oraz żądanie naprawienia rzekomo doznanej krzywdy i rzekomo poniesionej szkody.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji odmownej w sprawie złożonego w dniu 6 grudnia 2013 r. na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego wniosku o przedłużenie umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego AD7, jak również odpowiedzi dyrektora Europolu z dnia 14 kwietnia 2014 r. na zażalenie;

- zasądzenie od strony pozwanej kwoty 1 545 124 EUR tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę;
 - zasądzenie od strony pozwanej kwoty 40 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
 - obciążenie Europolu kosztami postępowania.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL